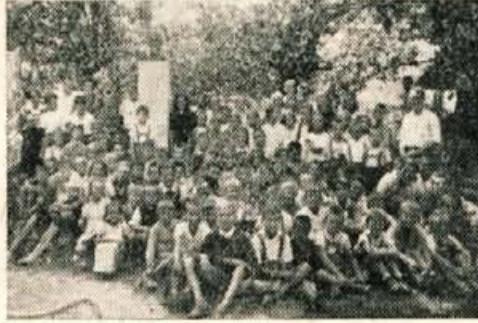

TUDI JESEN je lepa za oddih!

NAŠ SINJI JADRAN VABI...!

Putnik Kranj je začel sprejemati prijave za september. — Izkorisčajte dopust v prirodi, v planinah in ob morju!

28. avgusta letos praznujemo 100-letnico rojstva Ivana Tavčarja. Njegova rojstna hiša v Poljanah in grobnica na Visokem sta vse bolj obiskani. Na sliki skupine pionirjev iz Skofje Loke in kolonistov iz Srema, ki so letovali v Poljanski dolini.

O hektarskem donosu žitaric, mlačvi in odkupu

Pred tednom dni so začele v kranjskem okoliškem okraju kmetijske zadruge in druge zbiralnice odkupovati bela žita. V času, ko postaja naš splošni trg vsak dan bolj sproščen, je tembolj važno, da zagotovimo osnovno preškrbo industrijskih krajev s kruhom. Le če bodo ljudje brez zemlje preskrbljeni s tem osnovnim živiljenskim artikлом, se bo prosti trg nadalje in nemoteno razvijal. Količine žita, ki jih bodo letos odkupili v Sloveniji, niso večje kakor lani, ko je bil odkup zaradi suše majhen. Zato moramo v načelu odklanjati izgovore, ki se pojavljajo v nekaterih krajih, češ da so obveznosti prevelike. Kmetovalcem je bila znižana oddaja v vseh primerih, ko je žito uničila toča ali so na to vplivale druge vremenske nezgode. V večini predelov kranjskega okraja je letošnjemu posevkemu žita škodovala mokra zima in sneg, ki je ležal dolgo spomladis. Žita so pozebla in pod snegom poginila, tako da je bil hektarski donos veliko slabši kot prejšnje leto. V Selški dolini je imel KLO Selca najnižji hektarski donos. Napol prazne njive, kjer je žito pozeblo, je zastrel plevel, ostanek žita pa je napadla rta, tako, da je bil pridelek 90% slabši od lanskega. Pšenice so pridelali na ha le 220 kg, ječmena pa samo 120 kg. V Sorici pa je pridelek uničila toča in tako je komisija ugotovila pri pšenici le 550 kg hektarskega donosa. Nekoliko boljši pridelek je bil v Poljanski dolini, kjer je okrajna ocenitvena komisija zaradi pozebe ugotovila v Poljanah 700—800 kg, v Žireh pa le 300—400 kg hektarskega donosa.

V ravinskih predelih, kakor na Kokriči, v Kovorju in Mavčičah je bil pridelek le 35% slabši od lanskega. Vendar je tudi tu mila in mokra zima vplivala na pridelek, ki je znašal od 700—1000 kg na hektar. Najvišji donos so dosegli v Naklem, in to 1200 do 1400 kg na hektar, tam ni bilo elementarnih nezgod in tudi vlagi ni toliko škodovala.

Pri mlačvi so se pokazale razne nepravilnosti, ne samo s strani mlatilničarjev, temveč tudi KLO, ki se niso držali predpisanih uredov. V več primerih se niso oddaji mlatilniške merice protivili samo pridelovalci, ampak tudi KLO. Mlatilničarjev kot KLO so seznanili s tem, da bodo pobirali merico takoj ob mlačvi, vendar je niso pobirali temveč vodili samo dnevnike o mlačvi. Najslabše stališče je zavzel KLO Cerkle, ki je prepovedal mlatilničarjem pobirati merico in voditi dnevnik, tako da sploh niso imeli nobene evidence. Podobno je bilo na Brnikih, v Velesovem pa so množične organizacije sklenile, da merico ne bodo pobirali. Bili pa so tudi primeri, da so mlatilničari v Naklem, Visokem, Vešovem hoteli mlatiti brez odločb, kar pa je okrajna komisija preprečila. Do sedaj je Zitofond od planiranih 70 ton odkupil 10 ton mlatilniške merice. Pobira pa samo v ravinskih predelih in to od posestnikov, ki imajo obvezno oddajo.

13. avgusta se je pričel odkup žita v KLO Cerkle, Mavčiče, Križe, Duplje, Goriče in Trata-kolodvor. Tudi pri tem se je pokala-

zaleta nezadostna zainteresiranost KLO. Namesto da bi posestnike že vnaprej obvestili, kdaj je dan oddaje, je v Mavčičah šele na ta dan uslužbenec KLO raznal obvestila. Tudi KLO Trata je sporazumno z upravo mlina prestavil datum oddaje od 13. na 16. avgust. Nepravilnost so pravčasno opazili in popravili. So pa primeri, da nekateri kmetje pripeljejo manjše količine, kot bi jih morali. Marsikateri odlasa z oddajo v mnenju, da bo obvezna oddaja znižana. Obvezna oddaja se je znižala le v tistih KLO, ki so pravčasno vložili pritožbe proti oddaji. Pridelek sam je bil slabši kot preteklo leto, vendar bodo kršilek uredb kaznovani.

V prvih dveh dneh odkupa so bili prevzeti 4% oddaje ali 3 vagoni žita. Ovira je tudi to, da v gorskih predelih žito že ni požeto.

Dober glas gre v deveto vas

Glas o žirovskih čevljih pa ni segal samo v deveto vas. Solidno izdelana, trpežna in lična obutev je zaslovela že pred vojno po vsej naši ozji in širši domovini.

Po vojni, ko si zlasti prva leta zaman povpraševal po trpežnih in obenem okus-

„Albin“, specialni moški smučarski čevlji, ki so ga začeli letos izdelovati

nih čevljih, je povpraševanje po žirovskih izdelkih še večje. Čeprav vojna tudi Žirovec ni prizanesla, so začeli izdelovati prav tako kvalitetno obutev kot nekdaj.

Glas o žirovskih čevljih pa je prodrl tudi čez mejo. Specialni smučarski čevlji so vzbudili pozornost v Finski, Norveški, Švedski, ZDA in Nizozemski. Pred kratkim je Tovarna športnih čevljev že odposlala na Švedsko prvo večjo pošiljko svojih izdelkov. Žirovec so se torej začeli uveljavljati na svetovnem trgu, kar ni malenkost, če upoštevamo močno konkurenco že renumiranih italijanskih in avstrijskih tovarn športnih čevljev. Z izvozom čevljev na Švedsko je bil prebit led na svetovnem trgu. V kratkem bo tovarna odposlala tudi v druge države kolekcijo vzorcev. Upajmo, da si bodo Žiroveci tudi tu utrdili tržišče, čeprav inozemske tvrdke močno konkurirajo s ceno. Inozemski strokovnjaki so namreč z našimi vred mnenja, da ne more nihče v kvaliteti smučarskih čevljev tekmovati z našimi.

TELOVADNA AKADEMIJA „LOČANOV“

Telovadno društvo „Ločan“ je priredilo v soboto 18. avgusta zvečer v Škofji Loki telovadno akademijo. Na fizičkultnem igrišču je gledalo (ob precej pomanjkljivi razsvetljavi) nastope mladih in starejših telovadcev nad 600 ljudi. Program je bil dokaj bogat in dober. Obsegal je 15 točk, med katerimi so gledalcem ugajale zlasti ritmične skupinske vaje pionirk, mladink in članice. Nič manj se ni publika ogrela za nastop pionirk s etničnimi loki, za izvajanje mladink s kolednicami ter za člane na drogu.

Uspehi mladine pa so v toliko večji, ker je tokrat prvič nastopila. TD „Ločan“ je namreč letos končno uspelo, pritegniti v svoje vrste večje število mladih telovadcev, kar je treba še posebej pohvaliti. Za uspeho izvedbo imata predvsem zasluge voditelja Mimi Baldermanova in Dominik Bizjak.

Pogled v tovarno

Marsikdo, ki pozna žirovske čevlje, ne ve, v kakšnih pogojih nastajajo. Samostojne obrtniške delavnice je zamenjala krasna moderna tovarna, kjer so se nekdanjim obrtnikom pridružili novi delavci. Roke so v marsičem zamenjali stroji, le pri montažnih delih se strojev ne poslužujejo.

Cevljariji so ustvarili močan kolektiv, ki si je priboril že dvakrat prehodno zastavo Zvezne vlade in resornega ministrstva kot najboljši kolektiv čevljarske industrije v Jugoslaviji. Prav sedaj upajajo, da jo dobijo tretjič in si jo obdržijo za zmeraj. Kljub vsem težavam, ki jih ima kolektiv pri nabavi kož, pri izdelovanju novih, bolj kompleksnih modelov ter z delovno silo, je izpolnil polletni plan po količini 104% in po vrednosti 102%. Tovarna izdeluje sedaj 32 različnih vzorcev moške in ženske obutve za šport, med katerimi je 12 modelov iz zadnjega leta. Asortiment se torej vidno bogati, izdelki pa estetsko dvigajo.

Za tako lepe uspehe gre v veliki meri zasluga udarnikom, ki jih ni malo: 336 jih je že letos. Janez Poljanšek, Stanislav Seidej, Gregor Bogataj ter Pavel Podobnik so

„Vida“, ženski smučarski čevlji, nov model

sedaj že 19 kratni udarniki. Med najboljšimi jih je že 52 izpolnilo petletni plan in

Z ene najboljših partijskih konferenc v Tržiču

Prejšnji torek je bila v Tržiču mestna partijska konferenca, ki so ji poleg vabljennih predstavnikov prisostvovali tudi vsi voljeni delegati osnovnih partijskih organizacij.

V političnem in organizacijskem poročilu je sekretar MK KPS Tržič tov. Lovro Cerar, podrobno prikazal uspehe partijske organizacije pri izvajanju političnih in gospodarskih nalog na področju Tržiča, pa tudi pomanjkljivosti.

MK je izvrševal vse naloge, ki so bile neposredno vezane na življenje članov v osnovnih partijskih organizacijah, prešibko pa je bilo sodelovanje z množičnimi organizacijami in društvu. Zato tudi v društvih in organizacijah ni takih uspehov, kot bi lahko bili. Dejavnost sindikalnih organizacij je bila premajhna, ker se sindikalni funkcionarji še vse premalo zavedajo, da je prav sindikat v prvi vrsti poklican vzgajati svoje člane ter vsestransko pomagati delavskim svetom in jim tolmačiti njihovo vlogo pri gospodarskem in političnem upravljanju podjetij. Kljub ogromnim uspehom Fronte, AFŽ in mladine tudi delo v teh organizacijah ni bilo najboljše. Preveč kampanjskega značaja je bilo in premalo množično. Na konferenci so sklenili, da je treba doseči v vseh teh organizacijah večjo prožnost, množičnost in načrtost. Skrbeti bo treba tudi, da bodo vse te organizacije kakor društva nenehno ideološko izpopolnjevala svoje člane.

Na konferenci so med drugim ugotovili, da je lahko član Partije le tisti, ki je s svojo moralno, tovarištvom in odkritosrnosti v vzgledu vsem nečlanom Partije. Nalega vsakega člena je, biti dober komunist in to tudi pred svetom pokazati. Ob koncu naj pripomnimo še, da je bila to doslej ena najboljših partijskih konferenc v Tržiču, saj so partijski podrobno pregledali delo v svojih vrstah, kakor tudi izven Partije in z dobro preimljjenimi sklepi zagotovili boljše izvajanje vseh nalog, ki jih čakajo v prihodnjosti. Novoizvoljeni MK KPS bo imel sicer polne roke dela, ki pa ga bo s pomočjo vsega članstva lahko opravil.

poleg tega opravilo do konca prvega polletja še 96.979 delovnih ur.

Podjetje močno skrbi za vzgojo novih kadrov. Lani je organiziralo 7-mesečni tečaj, iz katerega je izšlo 92 polkvalificiranih in kvalificiranih delavcev in delavk. Triletno industrijsko čevljarsko šolo pa obiskuje sedaj 71 učence iz najrazličnejših krajev Slovenije.

Poleg svetih strani pa najdemo v podjetju tudi senčne. In to tam, kjer si jih najmanj želimo: pri delavskem svetu. Delavski svet se — kar je prav — zanima za plače in določa norme, a pri tem preveč gleda skozi prizmo osebnih koristi in koristi kolektiva ne pa skupnosti. Premalo si prizadeva izboljšati delovno disciplino in dvigniti delovno zavest, ki pri nekaterih članih kolektiva ni ravno na zavidljivi višini. Namesto da bi vzgojno vplival na ljudi, ki zavirajo uspehe in kalijo vzdusje in jih po potrebi izločil, pa gre molče preko tega.

SLAB ZAČETEK „KOROTANA“ V JESENSKEM DELU NOGOMETNEGA PRVENSTVA

Nedeljsko prvenstveno nogometno srečanje v Šent Petru med domačim Železnicanjem in Korotanom iz Kranja je končalo z neodločenim rezultatom 4 : 4, kar predstavlja za spomladanskega republiškega prvaka neuspeh. Kranjski ligaš preživelja krizo, za katero bi se morali poznamati merodajni činitelji, da jo čimprej rešijo. Moštvo nima prepotrebnega trenerja, ne tajnika in tudi druge zaprake glede stanovanj igralecem, bi se dale odprediti. Disciplina je popustila, saj je na zadnji tekmi sodnik izključil iz tekme najboljšega igralca Brezarja. Klubu je potrebna temeljita pomoč, ker je bil vse doslej prepričen sam sebi. Se je čas, da se Korotan utrdi in vnovič zavzame vodeče mesto v republiški ligi.

Tekma v Šent Petru je potekala v prvem polčasu v cnakopravni igri obeh nasprotnikov in z rezultatom 2 : 2 se je začel odmor. V drugem delu igre je Korotan zagnal boljše in vodil vse do konca z rezultatom 4 : 3, ko je sodnik Stepanič iz Ljubljane dosodil enajstmetrovko v korist domačih, čeprav za to ni imel opravičila. Rezultat je bil tako izravnан in tekma končana z izidom 4 : 4. Korotan je nastopil v oslabljeni postavi brez Božiča. Gole za Korotan so dali: Brezar 2, Andrijašič 1 in Mihelčič 1.

Jezersko s svojimi gostišči ni več kos naraščajočemu tujskemu prometu

Prejšnji petek sem obiskal Jezersko. Ze v avtobusu, ki k sreči ni bil poln, sem naletel na sopotnika z juga naše države, ki me je zaskrbljen in radoveden spraševal, če bo lahko dobil na Jezerskem prenočišče in oskrbo za nekaj dni. Bolj ko sem ga prepričeval, da po mojem se ni take stiske, bolj ga je skrbelo, posebno še, ker mu ni sem mogel zagotovo reči. Pač že zdavnaj nisem bil tam. In tako je še in še govoril o Jezerskem. Bil je tam že večkrat. Nekaj let zaporedoma že prihaja tja na letni odih. — "Jezersko je zame najlepši kraj Slovenije!" je navdušeno zatrdil. Kar nekam prijetno mi je bilo, ko sem videl, da imajo tuje tako lepo mnenje o našem letovišču.

Jezersko! Kdo izmed nas še ne pozna tega, visoko pod Kočno in Grintavcem ležečega letovišča? Nekdaj je bilo odprto samo izvoljenim, ki so si tu zgradili vile, zdaj pa je vsem delovnim ljudem. Pridobitve našega novega časa so prišle do izraza tudi tu, visoko pod našimi severnimi Alpami, na meji starega in novega sveta.

Vas je zadnje tri mesece skorajda popolnoma zasedena iz izletnik! Od vsepovsod so prišli. Največ jih je z juga: Srbi, Hrvati, Makedonci in celo Madžari, Čehi, Italijani in Albanci. Jezerjani so znani po gostoljubnosti. Zdaj so spoznali, da jim daje tujski promet vse bolj bogate vire dohodkov, ki jih prej nikoli niso bili deležni v tolikšni meri. Če je prišel kak petičnik v vas na oddih, je pustil denar pri tistem, ki je bil že itak zadost bogat. Zdaj tega ni. Jezerjani so se sporazumeli, da bodo vsi eneko stregli gostom. Ni skrivnost, da se pri marsikateri hiši domači umakneje in hocjo spat na seno, da sprejmejo goste na stanovanje, ker Jezersko z vsemi doseđajimi domovi in vilami ne more več zadostiti vsem potrebam. Jezerjani zdaj temujejo v tem, kako bi lepše ustregli gostom.

Največje gostinsko podjetje na Jezerskem je "Dom na Jezerskem", ki so ga v predsezoni do 1. maja temeljito preuredili. Njegove zgradbe: Uprava, Kasina, Planinka, vila Mara in Zora so dobile v tem času popolnoma nov obraz in so bile prenovljene od znotraj in zunaj. Za to delo je bilo porabljenih okoli dva milijona din. Delo je opravilo gostinsko osobje; 30 uslužencev je bilo nad 4500 prostovoljnih ur. Ka-

zini so uredili fasado, notranjost pa so povsem modernizirali. In Planinka! Do jo vidite, kako se šopiri v svojem okolju! In tudi drugod so pravočasno preskrbeli za udoben in prijazen sprejem gostov. Slavko Ferkolj, upravnik tega gostinskega podjetja na Jezerskem, je znal z zgledom navdušiti svoje ljudi, da so napravili v tem letu veliko delo, ki bo v trajno korist našemu gostinstvu in turizmu. Žal pa je nekaj, kar je še vedno slaba stran Jezerskega: že da-

Delovni kolektiv "Dom na Jezerskem"

nes je tu okrog 500 gostov, "Dom na Jezerskem" pa zmore le nekaj nad 120 prenočišč. Gostišče KLO "Korotan" z vilami "Krč" in "Kočno" je prevzelo 100 gostov, napolnjena je osnovna šola in tudi vsi ostali domovi.

Treba bo torej misliti še na nove zgradbe, ki bodo zadostile vsem potrebam naraščajočega tujskemu prometa, ki odpira Jezerjanom nove možnosti lepšega življenja.

O zatiranju koloradskega hrošča v kranjskem okoliškem okraju

Sele v drugi polovici junija, ko so pri nas odkrili številne okužbe krompirišč s koloradskim hroščem, so naši kmetje uvedli nevarnost, ki preti krompirju. Dotlej te nevarnosti niso jemali resno in temu primerni so bili množični pregledi in tudi posamezni pregledi. Slab posledica tega je, da so v nekaterih krajinah okužbe prepozno odkrili in hrošč so se nemoteno množili. Z odkrivanjem novih okužb je rasla zaskrbljenost kmetov. V 42 KLO so potem temeljito pregledali krompirišča, med katerimi jih je bilo okrog 300 okuženih. Na teh njivah so nato pri vsakodnevnih pregledih našli in uničili okrog 1000 hroščev in nad 15.000 ličink. Marsikje so tako uničili vse hrošče in ličinke prve generacije, tako da hroščev druge generacije deslej še nikjer niso opazili. Uspešno so zatrl koloradskega hrošča v KLO Besnica, Bitnje, Brnik, Bukovica, Kovor, Križe, Leše, Orehok, Podbrezje, Predvor, Predoslje, Selca, Sora, Sorica, Trebija, Velesovo, Zalog, Zminec, Železniki in Žiri. V teh krajinah torej hroščev druge generacije niso našli.

BORBA ZA ELEKTRIKO V PODPULFERCI

Vas Podpulferca je oddaljena od mesta Škofje Loke kmaj 10 minut, vendar še do danes nimamo električne. Pred nekaj meseci smo začeli premisljevati, kako bi prišli do nje, in smo sklicali sestanek. Vsi so se odzvali vabilu in zračunalni smo, da bo prislo na eno hišo približno 15–20.000 din stroškov. Toda nič zato, saj je petrolejska razsvetljava tako draga! Kmalu smo začeli z delom in v nekaj tednih bo že po vseh hišah svetila električna luč, razen v eni. To je hiša št. 4. Gospodarju vsa čast, on pomaga pri podiranju in spravljanju električnih drogov, njegova žena Mica pa je drugačna, posebno odkar so začeli postavljati drogove. Prej je bila še kar pri volji, celo svoj delež za žico je plačala, sedaj pa je, kakor bi bila obsedena. Pretepa moža, ki pomaga pri električni, po ves dan mu ne da jesti, gre od doma za dva dni in mu vse zaklene itd. Ko je posekal dva drogova ženski, ki sama ne more iti sekat, je prišla žena dvakrat vpit na njo. Preklinja, naj zgorijo vse hiše, kjer bodo imeli električno. Sploh počenja take stvari, da je jo. Njen mož pa mora vse to trpeti in pravi, da je hujše kot vojna na Koreji. Takšen je del borbe za električno v Podpulferci; poleg tega je pa še težko za material.

Podpulferčani želimo, da bi Ljudska milica naredila red in mir možu Francetu in nam vsem. O resničnosti vsega tega se lahko vsak sam prepriča kjerkoli v vasi.

Podpulferčan

V zadnjih dneh po svetu

KJE BO DEMARKACIJSKA ČRTA NA KOREJI?

"Redko so o tako važnih stvareh tako dolgo razpravljali, pa tako malo sklenili", piše nek ameriški list o pogajanjih v Kongsu. In res, po skoraj dvomesečnih pogajanjih smo v bistvu še vedno tam, kjer smo bili. Zadnja poročila govore celo o močnih napadih Združenega poveljstva na nekaterih delih korejske fronte. Ali bi lahko rekli, da so do sedaj storili v Kongsu le korak naprej, dva pa nazaj? Kljub precej skeptičnim poročilom lahko rečemo, da je prej obratno. Ustanovitev pododbora, ki naj določi demarkacijsko črto na bojišču, sicer ni velika stvar, vendar kaže, da so Kitajci in Severnokorejci pripravljeni nadaljevati poganjanja. O teh pogajanjih ni bilo sicer podano še nobeno poročilo, vendar sklepa agencija United Press, da so se pogajanja o premirju že premaknila z mrtve točke. Nihče v tem trenutku ne ve, katero stališče bo obvejalo, ali ameriško ali pa kitajsko. Prvi zahtevajo, da se demarkacijska črta vzpostavi tam, kjer so se zakopale ameriške čete, "Severni" pa zahtevajo, naj se potegne vzdolž 38. vzporednika.

KONFERENCA V SAN FRANCISKU

Koreja pa je samo eno izmed žarišč hladne vojne med Vzhodom in Zapadom. Vse kaže, da se bo težišče kmalu premaknilo drugam. V Perzijo verjetno ne. Tam se zaenkrat vsa borba odvija v okviru anglo-iranskega spora, pri katerem spet slabše kaže, da bi bil kmalu rešen. Pač pa se takoimenovani japonski kompleks vse bolj zaostruje. Sovjeti bi očividno radi izkoristili konferenco v San Francisku zato, da bi čim bolj skalili vode Tihega oceana, ki je itak vse prej kot tihi.

Ze po dosedanjih znakih lahko sklepamo, da pripravljajo Sovjeti veliko diplomatsko ofenzivo proti ameriškemu osnutku japonske mirovne pogodbe. Moskva želi očividno izkoristiti nekatere nesporazume v okviru zapadnega bloka. Posebno močna so nasprotja med Indijo in Združenimi državami. Vsi listi v New Delhiju grajajo ameriško izjavlo, da bodo v San Francisku le "podpisali pogodbo, ne pa razpravljali o njej." Indija nasprotuje odložitvi vprašanja Formoze, dalje je proti postavitvi nekaterih otočij pod protektorat Združenih narodov, pravzaprav Združenih držav, posebno pa proti tisti določbi, ki opravičuje ameriške čete, da lahko še po sklonitvi mirovne pogodbe ostanejo na Japonskem.

Ce bi Sovjeti imeli kaj besede, bi brez dvoma minirali tudi to konferenco. To lahko mirno trdimo po skušnjah, ki jih imamo z njimi. Pariška konferenca namenjnik, ki je tako klavrnno propadla, je bila samo zadnji dokaz za to. Seveda pa je drugo vprašanje, kakšno vrednost bi imela takšna pogodba, če bi na njej ne bilo podpisa Sovjetov in Kitajcev. Na to posebno opozarjajo v Indiji. Ce gre za to, da se Japonska iztrga iz kremljev Sovjetov in njihovega vpliva, potem se da ameriška odločnost razumeti. Ce pa gre za to, da se stvari na Daljnem vzhodu enkrat za vselej urede, pa nastane vprašanje, ali bo japonska mirovna pogodba vplivala konstruktivno ali ne.

DOGODKI DOMA

V Sloveniji se je mudil pevski zbor Koroski Slovencev iz Hidiš, ki je med drugim obiskoval bolnico za tuberkulozne v Topolščici in priredil lep koncert. Vsepovsod, kamor so prišli naši severni bratje, so bili toplo pozdravljeni.

V podjetju "Svetlost" na Reki so izdelali prvo serijo majhnih električnih central za razsvetljavo ladij in manjših vasi. Centrala je sestavljena iz Diesel-motorja in ima 4 in pol kw moči.

Sladkorna tovarna v Čupriji že predeluje letošnjo sladkorno peso, ki je obrodila zelo dobro. Delavski svet, upravni odbor in sindikalna podružnica tovarne so imeli posvetovanje, na katerem so se člani delovnega kolektiva podrobno seznanili z nalogami, ki jih čakajo.

Zupnik Ocepek iz Ptujске gore je skrival okrog 800.000 dinarjev, ki so jih romariji darovali za ohranitev cerkve kot kulturnega spomenika. Težko pa je ugotoviti vsto, skrito v Unrrihini skatali, kovčkih, košarah in cekarjih, kjer so bili najdeni zmečkani stotaki, petstotaki in tisočaki.

Ing. Janko Čuček iz Ljubljane je iznašel novo impregnacijsko sredstvo, ki uspešno ščiti les pred ognjem. Les lahko prenaša toploto do 800 stopinj in se pri tem ne vžge. Cena izdelku "magnoko" proizvodu "Ilirje" v Ljubljani bo zelo nizka, ker je sestavljen le iz domačih kemikalij.

Dalmatinski ribiči načivijo letno 20.000 ton rib. V mesu je ta količina enaka 32.500 parom volov. Lani je imel najboljši lov zadržušni sektor, ki je načivil tri in polkrat več kot pred vojno. Dalmatinska industrija pa je konzervirala lani 1.500.000 kg rib.

Nova tovarna olja v Brčkem je izdelala v enem mesecu 240 litrov olja. Prve pošiljke so poslali v Skoplje, Vinkovce, Mostar, Osijek in Zavidoviče. Tovarna, ki je najmodernejše urejena, lahko izdeluje dnevno 30.000 litrov olja. Vse stroje so izdelani iz domačega materiala v domačih tovarnah.

Zadružna trgovina je poskrbela za uspešno intervencijo na trgu

Kranjski živilski trg je prepoln ljudi: prodajalcev in kupec. Med stojnicami, ki so do zadnje vse zasedene, se tare staro in mlado. Prvi ponujajo blago na glas, drugi izbirajo in kupujejo. Saj je ponudba že zelo velika. Vsega je dovolj. Zelenjave, sadja in ostalih kmetijskih pridelkov. Posredno oblegajo stolnice zadružne trgovine s kmetijskim pridelkom. Ta je uspešno poseglj v trgovino in ker ima blaga dovolj, dosegla tudi razveseljiv padec cenam vsem kmečkim pridelkom. Tako prodajajo lep krompir po 13 din kg, zelje 4 din kg, paradižnike 8 din kg, kumare 4 din kg, stročji fižol 15 din kg itd. Sadje je še precej dražo: jabolka 16–18 din kg, hruške 24 din kg, češplje 18–20 din kg in grozdje 65 din kg. Toda to je prvo sadje in cene so z vsakim dnem nižje. Ostali prodajalci se morajo zaradi tega hočeš nočer ravnavati po njih, če hočejo kaj prodati.

Ni redek slučaj, da kmetje še v poznih dopoldanskih urah, ko se trg že prazni in

OKENSKO STEKLO
NUDIMO V VSAKI KOLICINI
MESTNI MAGAZIN KRAJN
poslovalnica 6 (bivša trgovina Berjak)

All si že poravnal naročn no za „Gorenjski glas“?

Gorenjska muha

Dvakrat po redu nisem bla v tiskarni, ker muhovod'c so mi nastavili ljudje nemarni. Nič hudega sluteč sem sedla nanj kljub temu, da zlo pozen so prišli v Kranj.

Tu' moje žalovanje (navedem vam kot vzrok): kol' na razstavi potopilo se mi je sestric in otrok!

V vinu naše smrt so vse pijane, pa reci mi čitatelj! te mar to ne gane?

Ko muhovodca sem se le rešila, na Primskovo sem jo mahnila, v terenski pa pisarni na ves glas sem zavpila! So pajki name gledal', iz mrež prežal' so na mě, iz prahu sem naredila meglo' ušla sem jim! Juhe!

Le kdo nam tole „župco“ kuha, da Kranjčanom spet manjka kruha? Zato se pa pocenil predragi nam je šnops, zdaj bo pa po štarijah spet malo večji „hops“.

Ubogi Kljun! Še nate se bom vsegdla! Od vaše cestne uprave noben'ga nisem snedla. Na sred' Šenčurju ti je tabla, na tabli piše „KRAJN“, Ce Hlebšov Ruda bi to videl, bi rekel: „Ta, j'pa fajn!“

Kovor ima fejst može, le za „pare“ jim preveč gre. Zgradit zadružni dom so vse se bali, so rajši v Srbijo ves material prodali. Muha

Dopisujte v „Gorenjski glas!“

Obl provesti stotečnice Tavčarjevega rojstva

Koncem februarja je v krogu škofjeloških prosvetnih delavcev v pomenku o bližajoči se 100-letnici rojstva pisatelja Ivana Tavčarja padla misel, naj bi domačini samoniklo pripravili proslavo tega jubileja in tako pisatelju-rojaku najlepše dokazali svoje spoštovanje in ljubezen. Proslave je organiziral poseben odbor, sestavljen iz odbornikov Muzejskega društva in SKUD Tone Šifrer iz Škofje Loke, ki je takoj poiskal zvezo s prosvetnimi delavci KUD Dr. Ivan Tavčar v Poljanah, pridobil k sodelovanju še okoliška ljudska prosvetna društva in skupine ter Slavistično društvo in Društvo slovenskih književnikov iz Ljubljane. Na razumevanje in pomoč je naletel pri oblastnih političnih in prosvetnih forumih, množičnih organizacijah in raznih podjetjih.

Da bi še bolj poudaril pomembnost tega kulturnega praznika in hkrati izrazil v polni meri pieteto do spomina pisatelja Ivana Tavčarja, je odbor za proslavo naprosil za pokrovitelja proslave predsednika Prezidija Ljudske skupščine LRS Josipa Vidmarja, v reprezentančni odbor pa povabil ministra Borisa Zihera, univ. prof. dr. Antona Slodnjaka, predsednika Slavističnega društva, književnika Franca Bevka, predsednika slovenskih književnikov, Andreja Babiča, predsednika OLO Kranj okolica, polkovnika Daneta Rajčevića, komandanta mesta Škofja Loka, Ivana Brodarja, predsednika MLO Škofja Loka, Franca Brtončija, sekretarja MK KPS v Škofji Loki, Tineta Frlana, predsednika KLO Poljane, Josipa Gostinčarja, ravatelja nižje gimnazije v Poljanah in Franca Mraka, predsednika KUD Dr. Ivan Tavčar iz Poljan.

Priprave za proslavo, ki tečejo že pol leta, so v obeh krajih — v Poljanah, pisateljevem rojstnem kraju, in v Škofji Loki kot kulturnem in gospodarskem centru ljudskega ozemlja — zavzele širok obseg. Ločani in Poljanci pripravljajo poleg ostalih prireditve vsak po eno uprizoritev dramatiziranih Tavčarjevih del, ki bosta zajeli veliko število sodelujočih. Vse predstave bodo na prostem. V Škofji Loki preurejajo v ta namen dvorišče puščalskega gradu, ki je idealno mesto za gledališče na prostem, v Poljanah pa bodo predstave na videnskem dvorišču. Jedro proslave bo slavnost na pisateljevem rojstnem domu na Griču v Poljanah, ki ga bo Društvo slovenskih književnikov opremilo z novo spominsko knjigo in žigom, ostale prireditve pa se bodo zvrstile v okviru Tavčarjevega tedna v Loki.

Uvod v slavje bo premiera Tavčarjeve Visoške kronike 25. avgusta v Škofji Loki. Roman je v dramatizaciji Marije Vere v ljubljanskem gledališču v sezoni 1933-34 doživel premiero in delen neuspeh; tokrat bo prikazan v dramaturški in režijski predelavi Poldeta Polanca, ki delo tudi režira.

Stilno odgovarjajočo sceno pripravlja inž. arh. Viktor Molka, kostume pa je dala na razpolago gledališka kostumarna Ljudske prosvete.

V nedeljo 26. avgusta dopoldne bo v Poljanah na Tavčarjevem rojstnem domu spominska svečanost s slavnostnim govorom književnika Franceta Bevka in kulturnim programom. Po kosilu bo na pisateljevem

Tavčarjev teden bo otворjen s predavanjem univ. prof. dr. Antona Slodnjaka o Tavčarju v literarnem in kulturnem življenju njegove dobe. V predavanju, ki bo v okviru Ljudske univerze, bo vodilni slovenski literarni zgodovinar v poljudnih besedah prikazal pisateljevo življenje in delo, ga ocenil in skušal najti mesto, ki Tavčarju po delu in pomenu pripada.

s predsednikom Bevkom na čelu zastopani predvsem s starejšo generacijo. Zadnji dan Tavčarjevega tedna, v nedeljo 2. septembra, pa bo v organizaciji smučarskega kluba Ločan iz Škofje Loke izveden množični izlet v kraje Tavčarjevih povesti iz Poljan preko Malenskega vrha na Blegaš in Stari vrh.

V Tavčarjevem tednu bo odprt tudi Škofjeloški muzej, ki ima poleg ostalih zgodovinskih zanimivosti iz preteklosti ozemlja bivših brižinskih škofov lepo urejeno Tavčarjevo sobo in sobo visoških Kalanov. Tu je med drugim pisateljev pisalnik, deli rokopisov, knjižna omara z Visokega, razne slike, Tavčarjev lovski pribor, spalnica Kalanovih itd. Istočasno bo v mestni ljudski knjižnici odprta razstava Tavčarjevih leposlovnih spisov, ki bo obiskovalcem pokazala zaklad pisateljeve tiskane besede.

V zvezi s Tavčarjevo obletnico najavljajo naše založbe nekaj novih izdaj Tavčarjevih spisov. Pri Mladinski knjigi bo izšla ilustrirana izdaja Visoške kronike v velikem formatu, dočim je v založbi Kmečke knjige pred izidom zbirka novel V Zali in Kuzovci. Najbolj pa se bo pisatelju oddelila Državna založba Slovenije, ki bo v zbirki slovenskih klasikov pričela z izdajo Tavčarjevega Zbranega dela v redakciji dr. Marje Bercnikove.

-BrB-

TRBOVELJSKI RUDARČKI V RETEČAH

Upravni odbor trboveljskega rudnika je omogočil, da so šli vsi otroci iz rudniških jasli že 25. julija na okrevanje v Reteče pri Škofji Loki. Tam jim je dalo društvo „Ivan Rcb“ na razpolago vse prostore v svojem domu, ki jim ga je izročil v brezplačno uporabo njegov lastnik Anton Kos, podobar iz Ljubljane. Letovat je prišlo 30 otrok, starih od 1 in pol leta do treh let. Fantki in punčke so vsak dan bolj živahnji in zdravi, saj delajo sonce, voda in čisti zrak z njimi prave čudež. Pavla Jovanova, ki vodi letovanje, je povedala tole: „V Trbovljah kar verjeti nismo mogli, da se bo to res zgodilo. Otroci so spomladis preboleli ošpice in gojenjski zrak jim je sedaj naravnost čudodelen zdravnik. Sveda gre glavna zahvala Lidiji Sentjurčevi, ki se je z vso ljubeznijo pobrigala za otroke, pa tudi podobaru Kosu, ki je takoj pristal, da se brezplačno naselimo v njegovi hiši.“

Tako bodo trboveljski rudarčki in poznje drugi cincibanki v veselju preživeli nekaj tednov v kranjskem okraju. Žal pri tem precej nagaja tajnik krafjevnega ljudskega odbora, ki hoče dom izprazniti za privatne stranke, prepoveduje vožnjo z vozičkom mimo svoje hiše itd. Pa to bo že kako uredila naša ljudska oblast.

Program Partije - je naš program

se je nekoliko oddehnila od svoje skrbi.

Potem pa so jo pričele druge skrbi moriti. Nekega dne ji je rekla prijateljica Kašpurjeva Mina: „Ali že veš, da te Videnski ne bodo več prosili za delo?“

Meti se je stemnilo pred očmi. Pri Videnskih je dobivala največ dela in če je to hišo izgubila, potem je izgubila vse.

„Moj Bog, zakaj ne?“ je ječala.

„Pravijo, da preveč sneš; da druge izpodjeda!“ se je smejava Mina. Preprosila jih je, da je še smela prihajati na delo. Ali vi bi jo bili morali gledati, s kakim strahom je sedela od tedaj za mizo. Vsako žlico je pretehtavala, če ni preveč zajela; in kakor opazuje boječ zajec izpod brinja po sledu prihajajočega psa, tako je opazovala druge pri mizi, če se ji ne posmehujejo; če se jim ne zdi, da preveč jé. Nikdar si ni upala več do sitega se najest; in ker jo bil Bog kaznoval z želodecem, ki ni hotel nikdar molčati, so oznanjali njeni pogledi večno lakoto in bila je tenka kot šiba - dobrovita, ki se tudi v najboljši zemlji ne more razviti, da bi bila debelejša od človeškega prsta. Pa je rajši stradala, nego da ji je bilo beračiti na stare dni.

Imela je samo eno veselje v letu, in to tedaj, kadar je njena slika dobro obrodila. Od hiše do hiše je ponujala sočni sad in vse je spravila v denar, s katerim je pomnožila svoj zaklad na Kuclja zeleni strmini!

2

Jug je oznanjal svoj prihod in njegovo bučanje je vihralo krog gorskih vrhov.

grobu na Visokem kratka komemoracija, nato pa v Poljanah predstava Tavčarjevega „Cvetja v jeseni“. Po dramatizaciji Osipa Šesta režirata in ob neutrudljivi pomoči domačinov pripravljata sceno Josip Gostinčar in Tone Varl. Posebnost predstave bo v tem, ker bo izvajana v pristnem poljanskem dialektru in bo taka zlasti privlačna za gledalce iz poljanske doline.

Na obletnico pisateljevega rojstnega dne 23. avgusta bo slavnostna predstava Visoške kronike s kratkimi uvodnimi besedami o jubileju, ki ga obhajamo. V okviru tedna bosta še dve reprizi Visoške kronike in gostovanje poljanske igralske skupine s Cvetjem v jeseni v Škofji Loki. Pomembna prireditve bo recitacijski nastop članov Društva slovenskih književnikov, ki bodo

bolnik v življenju s polno pestjo trgal, — zdramil se je še zadnji hip, pogledal po otrocih in zdihnil: „Toliko glejte, da beračili ne bode! Meta, slika je tvoja; za pobjošek jo imej! Pa nikar beračiti, ker ste imeli poštenega očeta!“

To rckši se je obrnil k steni ter se lahno nazibal na perotih smrti v brezkončno morje brezkončne večnosti.

1.

Sarevčeve slike je poznala vsa vas. In posebno dobro smo jo poznali mi vaški otročaji, ki smo skrivoma prihajali, da bi jo malo oklatili, kadar je bila polna sladkega sedeža. Ali nič nismo opravili! Kadar so dozorevale slike na oglu domače hiše, takrat se Meta ponoči niti spati ni upala. Kot jastreb je čuvala drevo, da ni prišel kak sladkosneden tat, ki bi bil veje v temi obral. Pričetkom se je včasih priplazil ta ali oni otročaj, da bi se sliš kramoma do sitega napasel. A če je najbolje menil, da ga ne vidi drugo nego božje oko, je prižvižgal dolgi brezovec nanj, da se je tuleč splazil z drevesa in je oddirjal, kot bi ga opikal polno sršenovo gnezdo. Nikdar ni več prišel!

Se dobro se je spominjam, kako je lažila Sarevčeva Meta okrog. Obraza je bila prav grdega in v resnici se ni oglašil snubač, ki bi jo hotel v zakon vzeti. Od so-

sedu do sosedu so se hčere možile, a Sarevčeva je ostala samica. Pa saj se tudi ni menila za snubača; njena edina skrb je bila, da bi kaj dobila. Kadar ni bilo snega, je zahajala k bogatinom na delo ter se tako v potu svojega lica težko preživelka. Pozimi pa se je preredila skoraj s samo vodo in kruhom, ki si ga je bila nasušila poleti.

Lahko se reče, da so jo očetove besede, naj v starosti ne berači, spremjevale povsod in po vseh potih. Se celo v sanjah se je gledala, kako je stara in bolna prošačila od hiše do hiše in kako so jo ljudje zasramovali, češ: Šarevčeva si, in vendar si tupaš beračiti! Prebudila se je in kakor plaha srna je planila k strešnemu tramu, kjer je bila v ostrešno slamo skrila svojo doto, katero ji je bil brat v dobrem denarju izplačal. Zaradi tega denarja je živila v večnem strahu! In nekdaj se je domisila, da je vse izgubljeno, če bi brateva koča pogorela in bi ona ne mogla svojega denarja rešiti. Za hišo je raztezal goli Kucelj Široka svoja pleča proti nebuh. Leskovo grmičevje in brinje mu je krilo skalnato orjaško telo, in prav malokdaj je zašel človek na njegove pustne strmine. Tu sem je prišla Meta nekdaj v tiki noči in pod brinjem je zakopala svoj zaklad v hladno zemljo in z mahom ga je založila, in mesto si prav dobro v spomin vtisnila. In ko je drugi dan suhljabil pobiraje prišla na tisto mesto, je dobila takoj svoje brinje in zeleni mah, pod katereim je počivala sreča njene starosti! Tačno je bilo vse v najlepšem redu, in Meta

je nekaj oddehnila od svoje skrbi. Potem pa so jo pričele druge skrbi moriti. Nekega dne ji je rekla prijateljica Kašpurjeva Mina: „Ali že veš, da te Videnski ne bodo več prosili za delo?“ Meti se je stemnilo pred očmi. Pri Videnskih je dobivala največ dela in če je to hišo izgubila, potem je izgubila vse.

„Moj Bog, zakaj ne?“ je ječala. „Pravijo, da preveč sneš; da druge izpodjeda!“ se je smejava Mina. Preprosila jih je, da je še smela prihajati na delo. Ali vi bi jo bili morali gledati, s kakim strahom je sedela od tedaj za mizo. Vsako žlico je pretehtavala, če ni preveč zajela; in kakor opazuje boječ zajec izpod brinja po sledu prihajajočega psa, tako je opazovala druge pri mizi, če se ji ne posmehujejo; če se jim ne zdi, da preveč jé. Nikdar si ni upala več do sitega se najest; in ker jo bil Bog kaznoval z želodecem, ki ni hotel nikdar molčati, so oznanjali njeni pogledi večno lakoto in bila je tenka kot šiba - dobrovita, ki se tudi v najboljši zemlji ne more razviti, da bi bila debelejša od človeškega prsta. Pa je rajši stradala, nego da ji je bilo beračiti na stare dni.

Imela je samo eno veselje v letu, in to tedaj, kadar je njena slika dobro obrodila. Od hiše do hiše je ponujala sočni sad in vse je spravila v denar, s katerim je pomnožila svoj zaklad na Kuclja zeleni strmini!

2

Jug je oznanjal svoj prihod in njegovo bučanje je vihralo krog gorskih vrhov.

Cankarjevo Izbrano delo

Pred kratkim je izšla pri „Cankarjevi založbi“ v Ljubljani knjiga novega Cankarjevega Izbranega dela.

„Cankarjevemu literarnemu izročilu“, — parvi Boris Merhar, urednik tega Izbranega dela, v uvodu v prvo knjigo — „se po osvoboditvi še nikakor nismo oddolžili tako, kakor bi se morali.“ Ceprav so Cankarjevi Zbrani spisi (1925—1936) zdaj že prava redkost, smo dobili po vojni poleg dopolnitve te izdaje v Pismih Ivana Cankarja le dva priložnostna izbora ter nekaj izdaj posameznih Cankarjevih del v Klasiju in v knjižnici Slovenskega gledališča. Že spričo vrzeli, ki jih je kritika ugotovila v Cankarjevih Zbranih spisih, je potrebna tudi nova, znanstvena izdaja vsega Cankarjevega dela, še mnogo bolj pa se že vsa ta povojska leta čuti potreba po ljudski izdaji Cankarjevih Izbranih del.

Urednik izdaje Cankarjevih Izbranih del že imel, kakor zvemo iz uvoda, pred očmi to, da lahko okrnitev Cankarjevega opusa odtehta le izbor, ki klub omejitvam ne bo zbrisal nobene bistvene poteze Cankarjevega ustvarjanja, a bo vendar prvenstveno upošteval tista Cankarjeva dela in tiste nagibe, ki nam najjasneje izpričujejo veličino njegovega izročila. Toda tudi meje na tem načelu slonečega izbora bi bile še zmeraj zelo široke, če bi pustil do veljave zgolj estetske vidike. Toda upošteval je še druge momente, ki so mu narekovali omejitve. Omejil je na primer snovno ponavljanje in to ne samo tam, kjer gre za nekatere variante istega motiva in za različno literarno obdelavo iste snovi, temveč tudi tam, kjer je tematična sorodnost širša, kjer se n. pr. samo spovrača ista večna bolečina Cankarjevega pisarja, kakor je n. pr. problematika umetnika in umetnosti v utesnjujočih slovenskih prilikah. Ta dela bodo v Cankarjevem Izbranem delu upoštevana le deloma, zlasti še zato, ker se ti in takšni boleči Cankarjevi problemi oglašajo tudi še mnogokrat drugod v njegovem delu. V izboru prav tako ne bo nekaj daljših spisov pripovednega značaja, ker njih izrazita osebno izpovedana osnova, postavljena v svet objektivnih odnosov, ne učinkuje tako kakor njegovi drugi spisi, kakor pravi urednik.

Klub omejitvam pa bodo Izbrana dela dokaj obsežna, saj so preračunana na deset zvezkov, in teh deset zvezkov bo zaseglo dobro polovico vsega Cankarjevega dela ali približno tri petine predvojnih Zbranih spisov. Od tekstov, ki so bili tiskani že za Cankarjevega življenja, bodo

**LF JE BORBENA ORGANIZACIJA
NAŠIH NARODOV ZA IZGRADNJO
SREČNEJŠE IN VELIKE
BODOČNOSTI!**

Pozdravljalci so ga gozdovi in klanjale so se mu skoraj do tal šibke breze, ki vencajo rjave senožeti rjave Pasje ravni. Ali mogočni jug je hitel vedno dalje proti severu in pred sabo je podil celo krdele sivih oblakov, ki so sedaj zakrivali luni prijazni obraz, sedaj zopet se stiskali v kot tik Gabrške gore, da je bilo vse jasno drugo nebo. Pod vročim poljubom južnega piša pa so se tajale ruše na materi zemlji, in povsod so hiteli hudourniki po jarkih v globoko nižino.

Ravno nad Sarevčevim hišo se je utrgal plaz in z votlim donenjem usul se po rebri navzdol, da se majal mogočni Kuclj in da so se zazibale koče in kočice v znožju njegovem. Iz lahnega spanja se je prebudila Meta ter zaklala proti Kašpurjevi Mini, s katero sta spali tisto noč skušaj pod Sarevčevim strehom.

„Mina“, je poklicala s temnim srcem, „Mina, ali spis?“

„Kaj bom spala, ko Bog zemljo podira to noč!“ je odgovorila Mina zaspala.

„Zdelo se mi je“, je zdihnila ona, „kakor da bi mi bil kdo denar ukradel izpod brinja na Kuclju!“

„Kaj? Na Kuclju imaš denar?“ — tu ni bila Mina nič več zaspala — „kje pa, kje pa? Povej vendar, kje pa?“

Meta pa je bila že davno poloblečena zginila s podstrešja in v mračni noči je hitela po Kulju navzgor, da bi se uverila, je li njene starosti sreča še vedno varno spravljena pod mehkim mahovjem. V dolu je šumela reka, kakor bi se togočila od najbesnejšega srda, in proti

stale na prvem mestu njegove drame, takoj za njimi pa pridejo kritični in polemični spisi. Njegova pripovedna proza bo v tem izboru slabše zastopana, medtem ko bo od vseh Cankarjevih pesmi v Izbranih spisih le približno tretjina tistega, kar je objavil pisatelj sam. Razumljivo je, da se takšno razmerje ne skladu popolnoma z dejansko pomembnostjo pisateljevega dela na posameznih področjih, zlasti pa še, kar se tiče Cankarjeve pripovedne proze. Opravičuje pa ga urednikovo načelo, da „bodi kvantitativno šibkejša skupina pri izboru sorazmerno bolj upoštevana od močnejše, če se dà ta z manjšim deležem dovolj izčrpno predstaviti. Na tej osnovi bo Cankarjeva pripovedna proza, ki zavzema več kot desetkratni obseg njegovih dramatskih tekstov, v tej izdaji manj upoštevana od dramatične ali kritičnih in polemičnih spisov, medtem ko njene manjše estetske cene in njene manjše pomembnosti v sklopu celotnega pisateljevega dela.“

Kronološko bodo Cankarjeva Izbrana dela urejena po tehle skupinah: pesmi, črtice in povesti, drame ter kritični in polemični spisi. Vsakemu zvezku bodo dodane še opombe z osnovnimi bibliografskimi podatki, z najpotrebnejšimi literarno-zgodovinskimi in drugimi pojasnili ter z razlagom nekaterih besed, ki bi bile bralcu sicer manj znane.

Daljši pisateljevi spisi in knjige, ki niso zbirke, bodo pri izboru upoštevane le v celoti — za odlomke se urednik ni odločil. Pri posameznih pesmih in črticah, kjer pa je notranja povezanost manjša, oziroma je sploh ni, pa je drugače. Tu se dajo posamezni teksti izločiti iz sklopa brez večje škode. V Cankarjevem Izbranem delu bodo upoštevane vse pisateljeve zbirke, razen „Volja in moč“, v celoti pa samo ena, in

Ohranimo stare ljudske navade

Tako po osvoboditvi so Kokrčani začutili potrebo po kulturnem udejstvovanju. Ustanovili so kulturno skupino, ki je ob raznih prilikah nastopala v malih dvorani Bobovške opekarne, ker drugega prostora pred dograditvijo zadružnega doma Kokrica ni imela. Ta skupina se je spomladi lanskega leta preimenovala v KUD Storžič.

Za prikaz gorenjskih ženitovanjskih običajev je bilo na pobudo predsednika KUD tov. Zupana povsod veliko navdušenja. Pripravljalni odbor, ki je bil sestavljen letos junija, je upal, da bo s pomočjo okrajne Ljudske prosvete in IO LP uspel. Začele so se priprave, vse obljube pa so ostale le pri besedah. Koliko se je zanimal tudi pripravljalni odbor, se vidi iz tega, da sta se sej udeleževala ponavadi le dva člana. Predsednik Zupan se je obrnil na tov. Ma-

roltovo v Ljubljani in naletel na razumevanje. Prišla je na Kokrico, kjer je obiskala vse stare ljudi in popisala nekdanje ženitovanjske običaje. Iz tega je sestavila program. Za priprave ni bilo zanimanja, ljudje, ki so sodelovali, pa so vzeli stvar resno šele tri dni pred tem. Izpred zadružnega doma je bilo treba prevoziti 106 m³ peska, pri čemer je naredil samo tov. Zupan 762 udarniških ur. Le zadnje dni so pomagali tudi vaščani. Zelo pozrtvovalen je bil tov. France Ursič, ki je fante in dekleta učil ljudske plese in zaradi nezanimanja velikokrat zmanjšal priščelo.

Najbolj je šlo na roko Odkupno podjetje.

Klub vsem težavam je KUD sklenil, da bodo gorenjske ženitovanjske običaje prikazovali odsljev vsako leto, da se med ljudstvom ohranijo čim dalj časa.

Oj, drev' pa gremo snubit jo...

Tih večer se je spustil na vas. Lahen vetrč se je lovil v listju, ki je rahlo trepetalo. Luna je radovno ogledovala skupino s hišnim očetom na čelu, ki je vabila v svate. Najprvo so povabili na ženitovanje teto, za tem družico in starešino. Skrivno šušljjanje pod nevestinim oknom je izdal, da se tudi tukaj pripravlja nekaj. In res so se kmalu za tem oglašale v noči ubrane fantovske pesmi. Se nekaj je čakalo fante: ženin jim je bil dolžan odkupno za nevesto, ki so jo vedno budno čuvale. Zato so odšli z ultimatnim pismom in šopkom nageljnov in rožmarina na ženinov dom po „tolar“.

V pismu so napisali med drugim: „Vesela vaju bo pa tudi vsa vajina žlahta in mi Kokrčani, pa še kako bomo štemani, da je v naši vasi gori zrasla taka deklinja, ki je toliko dobrega prinesla v tvojo hišo.“ Potem so večer zaključili z ljudskimi plesi. Z okrašenimi vozovi so drugo jutro odšli nakladati balo. Fantje v narodnih nošah, z rdečimi nageljnjimi na prsih, so poklicali godca in se vriskajo odpeljali na nevestin dom. Se slovo neveste od očeta in matere, pa je že lahko krenil voz za vozom s svati, v narodnih nošah. 14 voz se je pomikalo iz Kokrice proti Naklemu, preko Kranja, Senčurja, Visokega, Mlake in zopet na Kokrico. Povsod so sprevod ustavljal, želeli srečo ženini in nevesti, napijali vsem in izvajali stare gorenjske običaje. Ob prihodu na ženinov dom so svatom zaprljali vrata. Mnogo truda in prepričevanja je bilo treba, da je odprli hišni oče ženini in nevesti ter svatom vrata. Hišni oče je poskrbel za dobro kosilo vsem svatom, Karonir in Naca pa za to, da so se ob poškodnih zvokih zasukali in v vedrem razpoloženju preživeli še ostanek dneva.

Vsekakor bi bil prikaz gorenjskih ženitovanjskih navad uspešnejši, če bi bilo sodelovanje pri pripravah večje. Pa ne samo med vaščani: tudi okrajna LP, gledališče in podobni bi lahko malo bolj sodelovali, vsaj s primernimi nasveti. Tako pa se niso odzvali niti vabilom k udeležbi, in prireditelji so bili prepričeni čisto sami sebi.

streho, „Mina, denar so mi vzeli. In tako lepo sem ga bila skrila pod brinje!“

Tu se je čudno smejala.

„Sedaj mi hočejo še slivo vzeti, ali te mi ne bodo, ho! ho! ho! Samo jo bom spravila.“

Lahno se je sмеjala in poiskala si sekira v kotu. Potem pa je odšla godrnjajo po temnih stopnicah. Mino je bilo strah in stisnila je glavo pod očes: ni mogla zapsati in ves čas je mislila samo na brinje po Kuclju.

Sarevec se je ravno v tistem hipu prebudil in zdelo se mu je, da poje sekira na tnatlu. Vstal je in pomolil glavo skozi tesno okno: „Meta, ti si?“

„Ne bodete mi je vzeli, ne! ho! ho!“

In zopet je pela sekira.

„Meta je!“ je dejal Sarevec svoji ženi, drva cepi. Ta žival se bo tudi ugnala od samega dela!“

Zunaj je pela sekira neprestano. Končno se je nekaj z velikim hruščem podrl.

Skladovnica se ji je podrla!“ je govoril Sarevec sam pri sebi. „Ne vem, čemu ne spi, ko vendar še vse spi.“

Zaspal je.

Drugo jutro pa je ležala na tnatlu posekana sliva in izpod njenega vejevja so izvlekli mrtvo človeško truplo. Bila je Meta z razbito glavo. Posekano deblo je bilo padlo na njo, ter ji tako v resnici postal „poboljšek“, da ji ni bilo treba beračiti v starosti!

To je bilo gotovo revno življenje.

Tudi mi smo bili tri tedne v Strunjjanu

Na kranjskem kolodvoru je stal udoben voz, ki so ga zasedli pionirji, namenjeni kot druga izmena v Strunjjan pri Portorožu. Prišli so iz okolice Kranja, iz Podblice, Dupelj, Naklega, Preddvora in Tržiča. V Skofj Loki so se nam pridružili škofjeloški pionirji in pionirji iz Žirov.

Prvi smo v Postojno. Otroci so tam prvič videli električni vlak. France in Tone z Žirovskega vrha sta se spočetka boječe stiskala v kot. Tone se ni mogel ločiti od klebuka, čeprav so mu potne kaplje rosile čelo, Franci pa ni zaupal varnemu kocičku, kjer je odložil svoj nahrbtnik. Prvič se je vozil z vlakom. Pred nami in mimo nas so hitele nove vasi in mesta, gozdovi so postajali vse redkejši, pripeljali smo se v Divačo. Prestopili smo na kamion, ki je vozil po strimi cesti in serpentinah do Rijane. Sonce je pripekalo, ko smo na bloku prestopili ozemlje STO. Ura je bila 3 po poldne, ko smo prišli v Strunjjan. To je majhna vasica, ki leži v Strunjanskem zalivu, znanem po svojih starodavnih so-

nah. Morje sega čisto do ceste. Ze med potjo smo spoznali otroke: škofjeloški in tržički pionirji so bili bolj glasni, Žirovske pionirke poslušne, iz ostalih krajev pa boječi in tiki. Čas v Strunjjanu je hitro tekel. Izrabili smo ga za izlete peš in s parnikom. Sli smo v Piran, od tam pa s tramvajem v Portorož in peš naprej v Strunjjan. Portorož nam je bil posebno všeč. Zvezek pa smo zahajali na lepo razgledno točko h križu na strunjanskem hribu, odkoder smo gledali Trst. Obiskali smo Izolo in Koper, se zapejali s parnikom mimo Valdoltre skoraj do Trsta in zopet nazaj v Piran, ker v Strunjjanu ladje niso pristajale. Pot do kopališča nas je vedno vodila preko solin. Vreme nam je bilo naklonjeno in apetit smo imeli posebno dober.

Prehitro se bliža čas, ko bomo zapeli: „Jaz pa pojdem na Gorenjsko“. Hvaležni smo naši ljudski oblasti, ki nam je omogočila 3 tedensko bivanje ob našem lepem Jadranu.

K. L.

dom je plesala reka in plesale so še celo ognjene strele, ki so se spuščale temnemu Blegašu. S teh oblakov je švignila sedaj in sedaj dolga strela, da se je zavlekla od Gorské cerkve tja do samotne Četene ravni. Takrat pa se je videlo vse pogorje v bliščem požaru!

Meta je hitela dalje in dalje. Sapa se ji je lovila v tanko obleko in mraz ji je pretresal vsako koščico v revnem telesu. Vedno je hitela navpik in pred očmi ji je venomer stalo brinje in mah pod njim. Zavrtili so se ji možgani v zbegani glavi, ker se v krajini ni mogla več spoznati: dolga rjava črta se je vlekla od najvišjega vrha dol do belega proda, kjer se je penila razlučena Sovra. Prst in kamenje je bilo zasulo grmičevje daleč naokrog ali ga pa s koreninami odneslo v globočino.

„Tu je moja brinja!“ je jeknila Meta radostno in sklonila se je, da bi razmetala mehko prst; v smrtni grozi je zakrčala: „Tat! Tat!“

Izpod brinja je smuknil v resnici dolgo-uhui zajec in kakor blisk jo je odpihal po melini. Meta pa je zaječala: „To ni moja brinja! Bil je samo zajec!“

Od grmiča do grmiča je hitela in z rokami je brodila po razmočeni ruši, da ji je končno kri kapala pod prstov. Strnadi in podgrivke so zapuščale svoja ležišča in z dolgozavlečenim čivkom odbegle v justrani mirak. Vse je ostalo brezuspešno! Pred bornim človeškim bitjem, ki je tu klicalo Boga in vse svetnike na pomoč, je zaplesala krajina, kakor bi se bila napila najmočnejšega vina. Pred njenim pogle-

3

Jug je še neprestano bučal in vsakdo je bil vesel, če je ležal v gorki postelji.

„Mina!“ je zaklala Meta dospevši pod

TEDENSKA KRONIKA

Rogovilež. — Pretekli ponedeljek se je v restavraciji „Pri kolodvoru“ v svoji razudani pisanosti razvnel 30-letni Kovačič Fr., soboslikar v „Iskri“. Plesal je v spodnjih hlačah in pri tem razgrajal, najbrž je mislil, da je kje v džungli. Na poziv, naj plača, kar je popil, se je upiral, dokler ga niso organi Ljudske milice spravili na „hladno“.

20. avgusta okrog 17. ure se je pri Cernivcu na Koroški cesti, kjer ima svoje delovne prostore „Obutev“, naenkrat dvignil iz delavnice dim. Zaradi močne vročine se je vnel motor in začel goreti. Razen uničenega motorja ni bilo večje škode, ker so ogenj takoj pogasili.

Pred kratkim so začeli s popravilom ceste Stražišče—Škofja Loka, ki je popravila nujno potrebna. Zaenkrat jo popravljajo proti Bitnju.

SMT ZARADI NEPREVIDNE VOŽNJE

V sredo 15. t. m. se je na Blegaški cesti pri Breznici smrtno ponesrečil 23-letni Jože Čemažar. V ovinku se je z motornim kolosom zaletel v avto in se pri tem tako poškodoval, da je še isti dan umrl. Čemažar je vozil namreč zelo neprevidno in se zato zaletel v avto, katerega Šofer se je držal prometnih pravil. Komisija, ki je prišla na na kraj nesreče, je ugotovila, da je Čemažar sam kriv svoje smrti in lažnih poškodb, ki jih je dobil njegov sovozač.

IZPRED SODIŠČA

Tudi ženske si včasih skočijo v lase, posebno se to rado zgodi zaradi kakih govorov. Pred kratkim je **Kuhar Marija** iz Šenčurja s palico pretepla Blatnik Ivana in ji povzročila lažje telesne poškodbe. Upamo, da se jih bo v 14 dneh že ohladila prevoča kri!

Moški seveda ne zaostajajo. **Kopač Leopold** iz Nove vasi pri Žireh je napadel Trček Antona in ga tako močno udaril s pestjo po obrazu, da mu je zlomil nosno kost. Tudi temu po enem mesecu zapora ne bo več prišlo kaj takega na misel.

Kar je tvoje, je moje... Ob cesti Cešnjicna — Prtoč si je posestnik Rejc Valentin iz Podlonka pripravil približno 8 m³ drva. Pa se nekoga dne pripelje mimo **Šmid Jože** s tovornim avtomobilom, ki je last „Tiskanine“ iz Kranja, in meni nič tebi nič naloži drva. Odpeljal jih je v Stražišče za restavracijo tovarne „Tiskanina“. Zaradi samovoljnega ravnanja je dobil en mesec zapora, ki ga bo že naučil razpoznavati njegovo in tujo lastnino.

FILM

„VEČNA EVA“

je nekakšna glasbena komedija, še bolje glasbena burka, ki nima drugačnega namena kakor zabavati gledalce, katerim čara nemogoč, neresničen svet, jih s tem odvaja od stvarnosti in jih prijetno uspava. Zgrajena je na starem motivu zamenjave dveh deklet — neveste, ki naj bi bila seznanjena s svojim bodočim lastom, in garderoberke, ki jo ženin pripelje k umirajočemu očetu, ker ni našel pravi čas neveste v hotelu. Iz tega nastanejo zapletljaji, ki dosegajo tudi elemente resnične komičnosti, konec končev pa se vse izmaliči, prava nevesta odide, ženin pa vzame garderoberko, ki je ves čas kazala voljo, da bi postala pevka — pa se na koncu le odloči brez vseh duševnih pretresov za bogastvo in za zakon. Film teče neprisiljeno, scene se prepletajo v živem zaporedju, uporabljena so vsa sredstva za neposreden vpliv — toda vsebina je tako plitka, tako brez vsake človečnosti in idejnosti, da se človek čudi, čemu so uporabili vsa ta sredstva in igralce za tak scenarij.

Nekaj drugega pa je igra. Glavni vlogi imata Charles Laughton in Deane Durbin. Charles Laughton, ki ga poznamo že iz filmov „Henrik VI.“, „Quasimodo“ itd. igra očeta, ki se takoreko s smrtno postelje povrne v življenje, ko spozna navidezno snaho. Njegov lik je zgrajen od začetka do konca s takimi finesami, da ga je užitek gledati in poslušati, njegova komika je človeška, prepričljiva in nevsičiva, vsaka njegova kretinja naštudirana do zadnje potankosti, res, umetnina zase, pri kateri bo posebno zadovoljen tisti, ki ga je že videl v tragičnih vlogah. Njemu ob strani stoji — čeprav ne z enako umetniško močjo — Deana Durbinova s svojo živahnino, neprisiljeno igro in s svojim čistim petjem. Tako nam film le daje umetniško uživanje, po svoji veseli tematiki pa prizren oddih, čeprav so nekatere komične scene za naše pojme prebrutalne...

Ekipa „Avala-filma“ iz Beograda snema v Opatiji prvi jugoslovanski turist. dokumentarni film v barvah.

Jedakovč Sima je prodajal na kranjskem trgu papriko, ki jo je kar sam „fabriciral“. Ni pomisli, da bi lahko to škodovalo ljudskemu zdravju. Majhni količini prave zmlete paprike je dodajal rdeče zdine barve, koruzni zdrob in podobno in to zmes precej draga prodajal. Za svoje početje je bil kaznovan z enim mesecem zapora.

Spominski dnevi

28. avgusta 1942 — napad gorenjskih partizanov na tovarno in občinski ter poštni urad v Kropi.

Dežurna služba

Od 25. avgusta dalje skozi ves teden ima dežurno službo pri Svetu za zdravstvo mesta Kranja in Kranj-okolice dr. Bežek Josip, tel. 353. Obiski na dom naj se javijo najkasneje do 18. ure zvečer. Po tej uri bo dežurni zdravnik obiskoval le bohnike s težjimi poškodbami in močnimi krvavitvami.

Kino

Letni kino „Partizan“ Kranj: 28. avgusta do 4. septembra, ameriški film „Hrepeneča vdova“.

„Storžič“ Kranj: 24. do 27. avgusta, ameriški film „Dobri Sam“; 28. do 30. avgusta ameriški film „Jane Eyre“

„Svoboda“ Stražišče: 24. do 27. avgusta ameriški film „Večna Eva“.

Škofja Loka: 24. do 26. avgusta, ameriški film „Andy Hardy je zaljubljen“.

Tržič: 24. do 26. avgusta ameriški film „Dobri Sam“; 29. in 30. avgusta angleški film „Sedmi križ“.

Nove družine

V Kranju so se 18. avgusta poročili: Planišek Stanislav, Kranj in Bodlaj Alojzija, Vadiče; Kodrič Rudolf, Kranj in Zavrlj Frančiška, Bitnje; Kavčič Danilo in Likar Nada, Kranj; Bidar Anton, Adergas in Jezzer Štefan, Bitnje; Juhant Janez in Zupan Jožefka, Kranj Knific Pavel, Zg. Besnica in Bratuž Ivana, Kranj. — Cestitamo!

Izjava

Obžalujem neresnične besede proti Križnar Stanku. Križnar Ivana, Zg. Bitnje.

Objave

Delavska gimnazija vam nudi temeljito splošno izobrazbo, katera je nujno potrebna vsakemu članu današnje družbe. Pouk v večernih urah — brezplačen! — Vpisovanje v Delavske gimnazije 3., 4. in 5. septembra od 18. do 20. ure v zbornici I. gimnazije v Kranju (I. nadstropje). Vabljeni! — Uprava.

Srednja strokovna šola — Tekstilni tehnikum Kranj objavlja:

POPRAVNI IZPITI bodo v dneh 4. in 5. septembra 1951. Prošnje, kolekovane z din 40.—, vložiti do 31. avgusta. Razpored izpitov bo objavljen na oglasni deski šole 3. septembra.

JESENSKI DIPLOMSKI IZPITI bodo od 6. do 11. septembra. Prijave je vložiti do 2. septembra. Razpored bo objavljen 3. IX. na oglasni deski šole.

NAKNADNI SPREJEMNI IZPITI bodo 12. in 13. septembra. Prošnje, kolekovane z din 10.— in priloženim zadnjim šolskim izpričevalom in rojstnem listom, je predložiti do 11. septembra. Sprejemajo se samo možki, ker je vpis žensk izpolnjen. V kolikor ne bi bil plan izpolnjen, bodo ponovni izpiti 20. septembra. Za vpis v pripravni letnik ni potrebno polagati izpitov.

PRIVATNI RAZREDNI IZPITI bodo od 24. septembra dalje. Kandidati vložite do 17. septembra prošnje, kolekovane z din 40.—.

ZACETEK REDNEGA POUKA v šolskem letu 1951-52 je 14. septembra 1951.

STIPENDIJE: prošnje je vložiti do 31. avgusta. Pogoji, priloge in način vlaganja je razviden iz razpisa, ki je bil objavljen v „Slovenskem poročevalcu“ dne 2. in 8. avgusta.

DIJAŠKI DOM — vsak, ki želi stanovati in se hraniti v domu, mora javiti upravi dijaškega doma, kjer izpolni prijavnico za sprejem v dom. Posebnih prošenj ni potrebno vlagati. Vse, ki nameravajo stanovati v domu opozarjam, da prineso s seboj tudi copate. Novodošli dijaki (I. letnik), ki bodo stanovali v domu, morajo prinести s seboj naslednja potrdila:

1. Premoženjsko stanje staršev (izda KLO fin. odsek);

2. Stevilo članov družine, ki žive v skupnem gospodinjstvu in njih zmogljivost za zaslужek (izda KLO).

3. Zaslужek iz delovnega razmerja vseh članov družine (potrdila izdajo delodajalcu).

Ravnateljstvo šole:

Soferji, pozor! Mestni odbor Ljudske tehnike Kranj, Koroška cesta 4, priredi višji šoferški tečaj za poklicne šoferje s pričetkom 5. septembra. Soferji, ki žele opraviti izpit za vozače I. in II. razreda, naj se prijavijo takoj. Informacije tel. 543.

DOM NA KRVAVCU POVEČUJEJO

Dom na Krvavcu, zlasti Ljubljancanom priljubljeno turistično postojanko, povečujejo. Nad novim, po vojni prizidano jedilnico, dvigujejo prvo nadstropje, tako da bo v Domu, ki ga zadnje čase obišče okoli 10.000 planincev in smučarjev na leto, petdeset ležišč več. Dom povečuje PD Kranj z internim posojilom svojih članov, adaptira pa tudi staro jedilnico (nov opaž, povečana okna, nova tla, škarpo, gradi novo gospodarsko poslopje in kar je zlasti za smučarje zelo važno: zida nov vodni rezervoar. V zimskih dneh, zlasti februarja, v času smučarskih tečajev, je vode v starem rezervoarju kaj rado zmanjkalo. Pomagati so si morali s snežnico. Letošnjo zimo pa podobnih težav ne bo več.

ŠD LJUBELJ : ŠD BRATSTVO 6 : 2

Pretekli četrtek je bila na Jesenicah odigrana prijateljska nogometna tekma med domačim Bratstvom in Ljubeljem iz Tržiča. Tekma je potekala v lepem tovariškem in športnem duhu in so jo Tržičani z boljšo igro odločili v svojo korist (6 : 2).

ŠAH

SD DELNICE : SD KRAJN 4½ : 3½

V petek 17. t. m. je kranjsko šahovsko društvo imelo v gostih šahiste iz Delnic (Hrvatska) ter odigralo z njimi šahovski dvoboj. Igrali so na 8 šahovskih deskah in končni rezultat je 4½ : 3½ za Kranj. Vse kritike je vredno dejstvo, da Kranjčani niso bili dovolj pripravljeni na ta dvoboj, ker so se še v zadnjih minutah, ko so gostje že bili tu, lovili olcrog, kdo bo nastopil proti njim. Kaj takega se v bodočih ne sme več ponoviti. Tudi ni bil dvoboj nikjer javno razglašen in zato tudi ni bilo publike.

Mali oglasi

Prodam ali zamenjam emajliran štedilnik za žensko ali moško kolo. — Labore 38, Kranj.

Prodam malo rabljen emajliran štedilnik. Olševec 40, p. Preddvor.

Predsoobno steno z ogledalom ugodno prodam. Poizvedbe Sp. Brnik 9, Cerknje.

Sivalne stroje sprejemam v popravilo. — Omeje Ivan, mehanik, Zg. Bitnje 84.

Prodam vrtno žično mrežo. Lukanc, Orehek 29.

Našlo se je žensko dvokolo znamke „Partizanka“ štev. 474434. Lastnik naj se javi na Poverjeništvu za notranje zadeve Kranj okolica, soba št. 78.

zardela čez in čez — obsipala z zaljubljenimi pogledi. Bila je zelo elegantna in oblečena po zadnji modi in prav to dvoje je Rocku vrnilo samozavest in gotovost.

„O, gospa Dabbova? — Ne, ne — kakšno presenečenje!“ je dejal, snel spet sombrero z glave in se nagnil nad njeno roko. „Zelo me veseli, da sem naletel na Vas!“

„Gospa Dabbova? Nisem za Vas nič več Emmy?“ ga je vprašala z očarljivim nasmehom in takim očesnim odsvitom, da je Rock videl v njem vso vdano zaupljivost.

„Pripovedovali so mi, da ste se poročili z mojim nekdanjim gospodarjem Johnom Dabbom“, je mrzlo odgovoril.

„To je že res, ampak to naj Vas nič ne moti. Vi mi kar mirno recete Emmy kot nekdaj.“

Smehljaje se je Rock priklonil, toda skrbno je pazil, da se ne bi okoril s tem dovoljenjem.

„Kako lepi ste videti“, je dejal. „In prav dobro se Vam godi, ne?“

„S čisto vestjo rečem isto o Vas!“ je odgovorila in se trudila, da bi prikrila svoje nerazpoloženje zaradi njegovega pridržanega vedenja. „Res, še nikdar niste bili tako cvetoči.“

„Prisrčna hvala!“

„Čas je šel mimo vas, ne da bi se Vas le dotaknil.“

„Oprostite, da sem Vam pozabil povedati isto.“

„Zelo ste navdušeni, kaj, nad najinim svodenjem?“

Njen glas je bil razdražen.

„Nasprotino! — Predvsem sem vesel, da sem Vas dobil v dobrih razmerah, spoštovan in srečno —“

„Srečno?“ ga je ostro prekinila. „Se Vam morda res združenica?!“

„Težko presodim. — Toda vtisa nesrečnosti vsekakor ne najdem na Vas.“

„Tako? — Ste tu morda le slučajno, ali boste ostali dalj časa?“

„Verjetno za zmeraj.“

Da bi bil prej prišel, si je mislila, težko dihajoč, in ga ponemljivo pogledala.

„No, na vsak način sem od sreča in pošteno vesela, da boste vsaj zdaj ostali tu True, midva morava spet postati dobra prijatelja, kakor sva bila včasih

Trgovsko podjetje „Preskrba“, Kranj

Vam nudi v svojih poslovalnicah
20 - špecerijskih
1 - delikatesni
3 - sadje - zelenjava
 vse prehrambene article po garan-
 tiranih in prostih cenah.

Velika zaloge sadja, zelenjave,
 alkoholnih pijač, mesnih izdelkov in drugo.
 Postrežba solidna in točna!
 Izkoristite ugodno priliko!
 Kvalitetno blago po najnižjih cenah!
 Nasvidenje v naših poslovalnicah!

Okrajni magazin Kranj

nudi svojim odjemalcem v posloval-
 nicah Okrajnega magazina:
 poslovalnica 3, Kranj
 poslovalnica 7, Tržič
 poslovalnica 10, Škofja Loka
 sledče predmete:

- zidno opeko vseh oblik,
- strešno opeko vseh oblik
- straniščne školjke
- trstike
- pohištvo
- razne barve ter ostalo železnično,
 steklo in kemikalije.

Sreča Vasčaka na veliki tomboli v Kamniku

V NEDELJO 2. SEPTEMBRA OB 14. URI

GLAVNI DOBITKI
 material za stanovanjsko
 hišo, 2 spalnici, kuhinja,
 kamin, prašiči itd. ter
 več sto manjših dobitkov
 v skupni vrednosti dva
 milijona 500.000 dinarjev.
Prednaročila sprejema
 Okrajni odbor OF Kam-
 nik, telefon Kamnik 71.

Tablice po din 40.— bodo v prodaji vse do začetka tombole v Kamniku

TISKANINA

tovarna tiskanega blaga Kranj

Telefon: Kranj 173

Brzovavi:

Tiskanina Kranj

Tekoči račun:

NB št. 611-43105-2

LASTNA PREDILNICA, TKALNICA, BELIL-
 NICA, BARVARNA, TISKARNA, APRETURA

Izdelejmo: bombažno prejo, bom-
 bažne tkanine (tiskane) za ženske
 obleke, moško in žensko perilo, posteljn-
 inino, namizne prte, robce, diftine itd.

Stremimo za tem, da zadovoljimo vse potrošnike v državi!

Prodaja čevljev!

Da delovnemu ljudstvu omogučimo lažji nakup naših
 kvalitetnih izdelkov, smo odprli v Kranju, Koroška c. 11

LASTNO TRGOVINO ČEVLJEV „OBUTEV“

kjer lahko izberete vse po želji od naših najboljših proizvodov.

DELOVNI KOLEKTIV „OBUTEV“ KRANJ

Tovarna gumijevih izdelkov „SAVA“ v Kranju

izdeluje
 avtopneumatiko, velopneumatiko, gumene
 tehnične, sanitetne, galerijske in zaščitne
 izdelke za obutveno industrijo in obrt.

Za takojšnjo dobavo iz skladischa nudi veloplašče in zračnice, razne
 vrste podplatov, podpetnikov in podplatnih plošč ter čevljarsko lepilo.

PREDILNICA
 TKALNICA
 BARVARNA
 APRETURA
 ŠIVALNICA

IZDELUJEMO:

flanelo, robe, kord-žamet, ce-
 velveton, odeje, prte, prtiče,
 kreton itd.

TEKSTILNA TOVARNA
 INTEKS
 K R A N J

Stremimo za povečanjem storilnosti dela v našem obratu,
 zavedajoč se, da je naše delo odločilne važnosti na
 poti v socializem.

Telefon: Kranj št. 251, 257

Telegram: Inteks Kranj

Račun pri NB Kranj, št. 611-43105-5

Elektrotehnična podjetje v Kranju

nudi:

elektromotorje, radio aparate, razne
 kuhalnike in ves elektroinstala-
 cijski material po konkurenčnih
 cenah;

izvršuje:

vsa elektroinstalačijska dela.

Delavnice:

NAVJALNICA MOTORJEV
 FINOMEHANIKA
 RADIOTEHNIKA

Telefon št. 197 in 265